

Forslag

til

Lov om begrænsning af danske rederes adgang til at afgive oplysninger til udenlandske myndigheder.

Fremsat den 15. marts 1967 af *handelsministeren*.

§ 1. Handelsministeren kan forbyde redere for danske skibe her eller i udlandet at efterkomme krav fra udenlandske myndigheder om oplysninger om rederiets forretningsmæssige forhold, herunder krav om udlevering af dokumenter, der indeholder sådanne oplysninger.

§ 2. Overtrædelse af forbud i henhold til § 1 straffes med bøde.

Er overtrædelsen begået af et aktieselskab, andelsselskab eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.

Bemærkninger til lovforslaget.

Nærværende lovforslag har til formål at beskytte danske rederier mod, at fremmede stater som led i en gennemgribende regulering af international skibsfart, i første række liniefart, stiller krav om udlevering af dokumenter vedrørende forretningsmæssige forhold eller på anden måde kræver oplysninger om sådanne forhold.

Medens skibsfarten som internationalt erhverv normalt har kunnet udøves mellem de fleste lande uden statsindgreb eller regulering, har der i de senere år været adskillige eksempler på, at visse stater ud fra forskellige motiver søger at gribe regulerende ind overfor international skibsfart til og fra vedkommende stat. I denne forbindelse skal særlig fremhæves de reguleringsforanstaltninger over for liniefarten, som USA har gennemført, og som på grund af dette lands store betydning i international økonomi og handel har givet anledning til alvorlig bekymring i europæiske skibsfartskredse.

I medfør af den amerikanske „Shipping Act“ af 1916 kan de amerikanske myndigheder kræve, at udenlandske rederier fremlægger dokumentation vedrørende fragtaftaler m. v., men denne bemyndigelse blev i en lang årrække kun benyttet i ringe omfang.

Ved en i oktober 1961 vedtaget lov, der normalt betegnes som „Bonner Act“, blev der imidlertid gennemført forskellige ændringer i den amerikanske søfartslovgivning, der bl. a. gav de amerikanske skibsfartsmyndigheder udvidede beføjelser til kontrol med og regulering af international liniefart til og fra USA. Allerede under forberedelserne af denne lov foretog de vesteuropæiske søfartsnationer, herunder Danmark, en række diplomatiske henvendelser til USA, hvori man udtrykte sine principielle betænkeligheder ved den linie, som amerikansk skibsfartspolitik var i færd med at slå ind på.

Loven af 1961 tager som nævnt i første række sigte på regulering af liniefarten på USA. Den udøvede kontrol er meget vidtgående og indebærer, at konferencer af linierederer i fart til og fra USA kan blive afkrævet oplysninger om fragtrater, befragningsvilkår, forretningsaftaler mellem rederne indbyrdes og mellem rederne og befragterne, samt at anmeldelser om disse forhold kræves registreret og godkendt af vedkommende amerikanske myndigheder. En række betingelser skal opfyldes for at opnå sådan godkendelse, og der føres fortsat efter opnået godkendelse en løbende kontrol, der bl. a. giver sig udslag i, at ændringer i fragtrater skal